

En oplevelsesrejse til Gambia.

Lørdag d. 8 marts rejste vi sammen med 3 sponsorer og vore guider, Marianne og Johnny fra SOS-Gambia, til Gambia.

Vi skulle bl.a. besøge skoler, sundhedsklinik, sponsorbørn og Kunta Kinteh Island . Vore forventninger var store og vi havde glædet os siden, vi gik i gang med at planlægge rejsen.

Da vi ankom søndagen, blev vi guidet rundt på det lokale marked, der ligger ved siden af hotellet. Her oplevede vi, hvor glade byens markedsfolk var for, at kendte folk fra SOS-Gambia var tilbage. Det var tydeligt, at mange føler sig godt hjulpet af det arbejde foreningen, i tidens løb har fået stablet på benene.

Mandag pakkede vi 200 skoletasker til de børn, der går på den lille nursery-skole, som SOS-gambia støtter. Dagen efter skulle vi så ud og dele taskerne ud.

Vi blev hentet i en ældre åben jeep af vor lokale chauffør Pah, en rigtig dejlig fyr.

På skolen blev i mødt af ca. 200 skønne børn, der sang alt hvad de kunne i den time, vi overværede. Det var en oplevelse, man aldrig ville have kunnet få som almindelig turist.

Onsdag skulle vi på den store 2 dages tur til Kunta Kinteh Island. Vi drog af sted kl. 6 om morgenen, og skulle med en færge. I Gambia er der ingen fast tid, det kom vi til at mærke, da vi skulle lægge til i den lille by Barra. Vi ventede på højvande og der gik ca. 3 timer inden vi kunne lægge til. Heldigvis var der meget at se på fra vor lille Jeep, medens vi ventede, ingen stress, vi ventede bare.

Vel ankommen til Barra kørte vi gennem Gambias røde sand, vi havde rødt sand overalt, men en tur der skal opleves, det kan ikke beskrives hvor anderledes og smukt det er.

Vi sejlede så til Kunta Kinteh Island, (filmen Rødder er optaget dér), vor lokale guide fortalte om den forfærdelig tid, hvor slaverne blev handlet fra øen, bl.a. til Amerika.

Godt trætte blev vi indkvarteret i små hytter.

Torsdag kørte vi igen gennem Gambias røde sand, palmer og det smukkeste landskab.

Vi besøgte et sundhedscenter, hvor vi hilste på en stolt Alex (fra en af solstråle historierne), som viste os rundt, og vi delte gaver ud. Alex er med hjælp fra SOS-Gambia blevet uddannet sygeplejerske, og det var dejlig at se, at det arbejde der gøres, bærer frugt.

Fredag besøgte vi en teknisk skole og her mødte vi en flok dejlige unge piger, der lavede håndarbejde.

Deres glæde ved skolen var stor og stolt. Vi havde linealer og sakse med til dem.

Derefter var vi på tur på et rigtig stort lokalt marked.

Lørdag kørte vi til Tujereng for at se det stykke jord SOS-Gambia skal bygge deres tekniske skole på. Det ligner et godt projekt og vi håber, vi kan komme tilbage og se skolen.

Vi kørte til en lille fiskerby Sanyang. Vi fik set og ikke mindst lugtet, hvor anderledes en lille gambiansk fiskerby kan være.

Derefter besøgte vi en slangefarm

Søndag var så den store badedag. Det er en tilbagevendende begivenhed for alle sponsorerne børn, hvor vi spiller fodbold, bader og spiser sammen.

Det var rigtig dejlig at hilse på børnene, og der blev aftalt besøg hjemme ved dem.

Den første uge var tilrettelagt for os af SOS-Gambia, som også guidede os gennem de mange og store oplevelser.

Den anden uge havde foreningen nogle gode forslag til, hvad vi kunne gøre, og i tilgift havde vi vores gode chauffør, Pah.

Vi bestemte os for at tage til Bijilo Forest Park (Monkey Park). Her gik vi en lang tur, hvor vi hilste på aberne, og

fodrede dem med nødder, hvis de ikke nåede at tage dem selv.

Vi besøgte også *Crocodile Pool*, hvor dem der havde lyst(!) kunne klappe en krokodille.

Vi var også ude i sumpen, hvor der blev "fisket" østers, hvilket var kvindernes arbejde.

Vi gik lange ture ved vandet, og der var også mulighed for at få slappet af og bearbejdet alle de mange indtryk. Vi var på flere markeder og fik gjort gode handler.

SOS-Gambia, havde travlt med møder om skolen, og med at dele ris ud, men vi kunne altid ringe til hende, hvis vi manglede hjælp. De var også med, da vi besøgte vore sponsorbørn hjemme hos dem selv.

En stor tak til SOS-Gambia for, at de gjorde denne rejse til en fantastisk lærerig og berigende oplevelse.

Henning og Benthe Jørgensen